

415. 3.

MEMORIE VAN TOELICHTING.

Het Verdrag ter bestrijding van de valsche munterij van 20 April 1929, dat met het bijbehorende Protocol hierbij ter goedkeuring wordt aangeboden, is een gevolg van bemoeiingen van den Volkenbond op dit gebied.

Op 10 Juni 1926 kwam in de 40e zitting van den Volkenbondsraad een door den heer BRIAND ingediend voorstel in behandeling, om de valsche munterij als internationaal misdrijf te bestrijden. Naar het oordeel der Fransche Regeering hadden de omstandigheden, waaronder in de laatste jaren talrijke vervalschingen van de nationale munt van verschillende landen plaats gevonden hadden, aangetoond, dat deze vervalschingen niet alleen een gevaar vormden voor het crediet van den Staat, die het slachtoffer er van was, maar ook gevolgen van veel wijdere strekking zouden kunnen hebben, die zelfs tot verstoring van de internationale openbare orde zouden kunnen leiden. Opmerkelijk was, dat de vervaardiging en het in omloop brengen van valsche bankbiljetten gewoonlijk in het buitenland geschiedde. Het was daarom van belang tot internationale samenwerking op het gebied van de bestrijding en de bestraffing van deze misdrijven te komen; zoo zou reeds iets bereikt zijn, indien de Staten vervalschingen van buitenlandsche munt op dezelfde wijze zouden bestraffen als vervalschingen van eigen munt, en indien een internationaal bureau zou worden opgericht, waar alle inlichtingen op het gebied van valsche munt konden worden verzameld.

Internationale samenwerking op het gebied van bestrijding van de valsche munterij had reeds sedert eenige jaren de aandacht der Nederlandsche autoriteiten. Op het Internationale Politiecongres, dat in 1923 te Weenen werd gehouden, had de heer K. H. BROEKHOFF, Hoofdinspecteur van Politie te Amsterdam, een referaat over dit onderwerp gehouden, waarbij hij had aanbevolen in alle landen centrales voor valsche geld op te richten, die in duurzaam contact met elkander moesten staan, terwijl één er van als internationaal bureau zou optreden. Het Congres had zich hierbij aangesloten en de *Commission Internationale de la Police Criminelle* te Weenen was als internationaal bureau aangewezen. In de volgende jaren was deze organisatie verder uitgebouwd door de uitgave van internationale tijdschriften, welke alle inlichtingen omtrent falsificaten vermeldden, terwijl reeds in 27 landen centrales waren opgericht.

In verband met de Nederlandsche bemoeiingen ter zake verzocht het Financieele Comité van den Volkenbond, waaraan de Raad de bestudeering van het Fransche voorstel had opgedragen, den heer BROEKHOFF de in Juli 1926 te Londen gehouden bijeenkomst, waarin deze aangelegenheid behandeld werd, bij te wonen.

Het Financieele Comité ontwierp een vragenlijst, welke aan de emissiebanken der verschillende landen werd toegezonden. De hierop ontvangen antwoorden gaven aan, op welke punten naar internationale samenwerking zou moeten worden gestreefd.

Het Financieele Comité stelde den Raad voor, een klein gemengd comité te benoemen, dat met het onderzoek naar de ter zake van valsche munterij te nemen maatregelen en met de opstelling van een ontwerp-verdrag zou worden belast. De Raad ging in de in December 1926 gehouden 43e zitting tot de instel-

ling van dit Gemengde Comité over, dat zou bestaan uit door de Banque de France, de Reichsbank, de Zwitsersche Nationale Bank en de Argentijnsche Nationale Bank aan te wijzen afgevaardigden der emissiebanken, uit door de Regeeringen van België, Groot-Britannië, Italië en Roemenië aan te wijzen specialisten op internationaal strafrechtelijk gebied, uit door de Regeeringen van Oostenrijk, de Vereenigde Staten van Amerika en Nederland aan te wijzen vertegenwoordigers der autoriteiten, welke met de instelling van strafvervolgingen waren belast, en uit den heer POSPISIL, toenmalig voorzitter van het Financieele Comité, als voorzitter. Als lid van dit Gemengde Comité werd door de Nederlandsche Regeering aangewezen Mr. A. A. Baron VAN DER FELTZ, Procureur-Generaal bij het Gerechtshof te Amsterdam, fungerend Directeur van Politie, leider der Nederlandsche Centrale inzake Falsificaten, aan wien de heer BROEKHOFF werd toegevoegd.

Het door het Gemengde Comité opgestelde rapport met ontwerp-verdrag werd aan de verschillende Regeeringen rondgezonden met verzoek haar opmerkingen dienaangaande aan het Secretariaat van den Volkenbond te doen toekomen. De Nederlandsche Regeering maakte van de inzending van haar opmerkingen gebruik om een voorstel in te dienen tot uitbreiding van de werkzaamheden der bij het ontwerp-verdrag voorziene centrale bureaux tot valsche en vervalschte chèques, wissels, credietbrieven en dergelijk waardepapier. Aanleiding tot dit voorstel was, dat — althans voor zoover Nederland betreft — de bedragen, welke bij de door middel van deze documenten gepleegde misdrijven betrokken waren, grooter waren dan de bedragen, waarom het bij muntmisdrijven ging. Zoo hadden internationale misdadigers in begin 1928 met behulp van valsche of vervalschte chèques, wissels of credietbrieven verschillende groote en kleine bankinstellingen hier te lande in nog geen maand tijds voor ongeveer een half millioen gulden opgelicht. Terwijl het bij vervalschingen van munt en bankpapier vrijwel steeds gelukte de vervaardigers te achterhalen, was dit niet het geval bij de internationale vervalschers van chèques, wissels of credietbrieven. Daarom verdiende het overweging in alle landen te komen tot centralisatie en specialisatie van het politie-onderzoek, ten einde beter dan tot dusver tegen deze misdrijven te kunnen optreden.

De Conferentie, wier taak het zou zijn een internationaal verdrag ter bestrijding van de valsche munterij op te stellen, kwam op 9 April 1929 te Genève onder voorzitterschap van den heer POSPISIL bijeen. De Nederlandsche Regeering was vertegenwoordigd door de heeren Mr. A. A. Baron VAN DER FELTZ en P. J. GERKE, Thesaurier-Generaal bij het Departement van Financiën in Nederlandsch-Indië, met verlof hier te lande, als gedelegeerden, en den heer K. H. BROEKHOFF, als toegevoegd gedelegeerde. Aan de Conferentie, waar 28 Leden van den Volkenbond en 7 Staten niet-Leden vertegenwoordigd waren, werd ook deelgenomen door de *Commission Internationale de la Police Criminelle*, wier afgevaardigde was de heer A. H. SIRKS, Hoofdcommissaris van Politie te Rotterdam. Het ter Conferentie opgestelde Verdrag met bijbehorend Protocol, waarvan een Nederlandsche vertaling als Bijlagen I en II bij deze Memorie gevoegd is, werd ondertekend namens Albanië, België, Bulgarije, China, Columbië, Cuba, de Vrije Stad Danzig, Denemarken, Duitschland, Frankrijk, Griekenland, Groot-Britannië, Hongarije, Britsch-Indië, Italië, Japan, Luxemburg, Monaco, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Panama, Polen, Portugal, Roemenië, het Koninkrijk der Serven, Croaten en Slovenen, Spanje, Tsjecho-Slowakije, de Unie van Socialistische Sowjet Republieken, de Vereenigde Staten van Amerika en Zwitserland.

Het Verdrag verkreeg reeds de bekrachtiging of toetreding van Bulgarije, Denemarken, Estland, Griekenland, Noorwegen, Portugal, Spanje en Zuidslavië. Het is op 22 Februari 1931 in werking getreden.

Het eerste deel van het Verdrag beoogt regels te geven voor de internationale bestrijding van misdrijven van valsche mun-

terij. Onder „munt” is volgens artikel 2 te verstaan alle wettig betaalmiddel, zoowel munt- en bankbiljetten als harde munt.

Artikel 3 geeft een opsomming van de feiten en handelingen op dit gebied, welke in de interne wetgevingen der Verdragstaten moeten worden strafbaar gesteld als inbreuk op het gemeene recht. Artikel 5 bepaalt, dat bij de strafbedreiging geen verschil mag worden gemaakt tusschen feiten of handelingen, welke valsche of vervalschte eigen munt, en die, welke vreemde munt betreffen.

Onderdanen van landen, waar het beginsel van uitlevering van nationalen niet erkend wordt, moeten volgens artikel 8, indien zij zich in het buitenland aan valsche munterij hebben schuldig gemaakt, na terugkeer in hun vaderland op dezelfde wijze worden gestraft alsof het feit daar gepleegd was. Deze bepaling is echter niet van toepassing, indien, bij voorbeeld wegens den politieken aard van het delict, in een gelijk geval uitlevering van een vreemdeling zou worden geweigerd.

Volgens artikel 10 zullen de in artikel 3 genoemde feiten en handelingen van rechtswege begrepen zijn onder de gevallen, waarin krachtens de tusschen de Verdragstaten bestaande of nog te sluiten uitleveringsverdragen uitlevering kan plaats hebben. Indien een Verdragstaat uitlevering niet afhankelijk stelt van het bestaan van een verdrag of van het beginsel van wederkeerigheid, zullen de in artikel 3 genoemde feiten en handelingen als gevallen gelden, waarin uitlevering plaats kan hebben. De uitlevering zal echter steeds moeten geschieden overeenkomstig de in het aangezochte land geldende wettelijke regels.

De vrijheid van een staat om, ingeval het delict een uitgesproken politiek karakter zou hebben, de uitlevering te weigeren, wordt door het Verdrag niet aangetast. Door onderteekening van een speciaal — hieronder nader te vermelden protocol — kan echter van deze vrijheid afstand worden gedaan.

Artikelen 12, 13, 14 en 15 betreffen de taak en de organisatie van de centrale bureaux, waarbij in ieder land het onderzoek nopens valsche munterij en alle inlichtingen omtrent dergelijke zaken moeten worden gecentraliseerd. Ten einde de internationale samenwerking tusschen deze centrale bureaux te bevorderen is voorgeschreven, dat vertegenwoordigers daarvan, alsmede vertegenwoordigers der emissie-instellingen en van de betrokken centrale autoriteiten, van tijd tot tijd met elkander zullen confereeren. Als punt, dat op een dezer conferenties zou kunnen worden behandeld, wordt de organisatie van een centraal internationaal bureau genoemd (Artikel 15). Pogingen, welke ter Conferentie werden gedaan om het reeds te Weenen bestaande internationale bureau in het Verdrag als internationaal orgaan aangewezen te krijgen, bleken zoodanigen tegenstand te ontmoeten, dat niet meer bereikt kon worden dan een als aanbeveling IX in de Slotakte der Conferentie opgenomen wensch, dat het Weenske internationale bureau zijn werkzaamheden zou voortzetten, totdat overeenkomstig de bepaling van artikel 15 een internationaal bureau zou zijn ingesteld. Het Nederlandsche voorstel om de taak der centrale bureaux uit te breiden tot documentatie en nasporingen inzake valsche of vervalschte chèques, wissels of credietbrieven vond ter Conferentie in het algemeen een gunstig onthaal. Besloten werd echter, dat het onderhavige Verdrag zich uitsluitend tot valsche munterij zou bepalen, maar dat de uitbreiding der regeling tot andere waardepapieren een punt van bespreking op de in artikel 15 bedoelde conferenties zou kunnen uitmaken, terwijl den Volkenbond de voorbereiding van een internationaal verdrag tot regeling dezer zaak in overweging werd gegeven (Aanbeveling XI van de Slotakte der Conferentie).¹⁾

Artikel 16 houdt bepalingen in betreffende de rogatoire commissies ter zake van de in artikel 3 genoemde misdrijven.

Het tweede deel van het Verdrag bevat bepalingen, betreffende de beslissing van geschillen, de onderteekening, bekrachtiging, toetreding, inwerkingtreding, opzegging en registrering van het verdrag (Artikelen 19—28).

¹⁾ Ingevolge besluit van den Raad van den Volkenbond is de eerste dezer conferenties op 4 Maart 1931 te Genève bijeengekomen.

Artikel 2 van het wetsontwerp houdt verband met het sluiten van compromissen tot het beslechten van een geschil door arbitrage, waartoe artikel 19 van het Verdrag aanleiding zou kunnen geven.

Het bij het Verdrag behoorende Protocol houdt in:

- 1°. interpretaties van zekere bepalingen van het Verdrag;
- 2°. door de Regeeringen van Indië, China en de Unie van Socialistische Sowjet Republieken gemaakte voorbehouden;
- 3°. door de gedelegeerden van Zwitserland en van de Unie van Socialistische Sowjet Republieken afgelegde verklaringen.

De Slotakte der Conferentie, welke als Bijlage III van deze Memorie afgedrukt is, vermeldt 14 aanbevelingen.

De ondergeteekenden zijn van oordeel dat, gezien het groote belang, dat bij een doeltreffende internationale bestrijding van de valsche munterij betrokken is, het Verdrag met bijbehorend Protocol door de Nederlandsche Regeering dient te worden bekrachtigd. Zoodaals uit het hierboven medegedeelde blijkt, heeft Nederland reeds sedert verscheidene jaren naar de totstandkoming van een organisatie ter bestrijding van de valsche munterij gestreefd. De taak en de werkwijze van het bestaande Nederlandsche centrale bureau zijn geheel in overeenstemming met de daarvoor bij dit Verdrag gestelde regelen. Dit bureau, Nederlandsche Centrale inzake Falsificaten geheeten, staat onder leiding van den Procureur-Generaal bij het Gerechtshof te Amsterdam en is gevestigd in een bij de Nederlandsche Bank gelegen en aan deze instelling toebehoorend perceel te Amsterdam. Bijzondere voorzieningen ten aanzien van dit centrale bureau vloeien niet uit het Verdrag voort. Eenige bepalingen van het Verdrag nopen wel is waar tot het aanbrengen van wijzigingen in de bestaande Nederlandsche wetgeving, maar deze wijzigingen zijn niet van ingrijpenden aard. Een wetsontwerp, dat ten doel heeft de bestaande bepalingen in overeenstemming met de voorschriften van dit Verdrag te brengen, wordt gelijk-tijdig hiermede ingediend.

Ter Conferentie werd eveneens opgesteld een Facultatief Protocol, waarvan de strekking is, dat de in artikel 3 van het Verdrag genoemde feiten en handelingen nimmer beschouwd zullen kunnen worden als een politiek misdrijf, waarom uitlevering zou kunnen worden geweigerd. Dit Facultatieve Protocol, hetwelk als Bijlage IV van deze Memorie afgedrukt is, werd niet door de Nederlandsche delegatie geteekend; het draagt de onderteekeningen van de afgevaardigden van Bulgarije, Columbië, Cuba, Griekenland, Oostenrijk, Panama, Polen, Portugal, Roemenië, het Koninkrijk der Serven, Croaten en Slovenen, Spanje en Tsjecho-Slowakije. De ondergeteekenden zijn van oordeel, dat het in onze uitleveringsverdragen neergelegde beginsel, dat de uitleverende staat vrijelijk beoordeelt, in welke gevallen een zoogenaamde politiek misdrijf aanwezig is en dus uitlevering niet kan plaats hebben, gehandhaafd dient te worden. Naar hunne meening zou aan een misdrijf van valsche munterij onder zekere omstandigheden een politiek karakter kunnen worden toegekend. Uit het Verdrag zelf vloeit voort, dat de Verdragstaten valsche munterij — ook wanneer deze niet hun eigen geldmiddelen betreft — zullen beschouwen als een aanslag op het gemeenschappelijk belang, gelegen in de handhaving van de veiligheid van de internationale handelsbetrekkingen en de bescherming van het vertrouwen in de betaalmiddelen. Dat valsche munters krachtens artikel 3 rechtens worden gelijkgesteld met andere overtreders van het gemeene recht kan derhalve worden aanvaard, mits — gelijk het Verdrag doet — de mogelijkheid worde open gelaten om in uitzonderingsgevallen valsche munterij als een politiek misdrijf te beschouwen.

Krachtens artikel 24 is het Verdrag niet van toepassing op koloniën, overzeesche gewesten, enz., tenzij uitdrukkelijk het tegendeel verklaard is. De ondergeteekenden zijn van oordeel, dat het Verdrag met bijbehorend Protocol voorshands alleen voor het Rijk in Europa kan worden aanvaard. Toetreding ten

aanzien van Nederlandsch-Indië dient afhankelijk te worden gesteld van de aanvaarding van het Verdrag door andere Oosterse landen zoals Japan, Siam, China, Britsch-Indië en Australië. Zoodra echter de ontwikkeling der omstandigheden zou leiden tot de overweging, dat toetreding ten aanzien van Nederlandsch-Indië wenschelijk is, dan zal een wetsontwerp daartoe worden ingediend. Deze toetreding zou evenwel eerst kunnen geschieden, nadat de Indische strafwetgeving in overeenstemming met de voorschriften van het Verdrag zou zijn gebracht en aldaar een centraal bureau zou zijn ingesteld. Wegens het geringe belang, dat Suriname en Curaçao bij het Verdrag hebben, is voor toetreding, voor zoover deze gebieden betreft, geen aanleiding.

Bij de indiening van dit wetsontwerp is op de Griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal een exemplaar van de processen-verbaal der Conferentie (document C. 328. M. 114. 1929. II.) nedergelegd.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
BEELAERTS VAN BLOKLAND.

De Minister van Justitie,
J. DONNER.

De Minister van Koloniën,
DE GRAAFF.

VERDRAG.

(Lijst van Staatshoofden)

Verlangend de voorkoming en de bestraffing van de valsche munterij meer en meer doeltreffend te maken, hebben als hun Gevolmachtigden aangewezen:

(Lijst van Gevolmachtigden)

Die, na hun volmachten, welke in goeden en behoorlijken vorm bevonden zijn, te hebben overgelegd, omtrent de volgende bepalingen zijn overeengekomen:

DEEL I.

Artikel 1.

De Hooge Verdragsluitende Partijen erkennen de in Deel I van dit Verdrag vervatte regels als het in de tegenwoordige omstandigheden meest doeltreffende middel om delicten van valsche munterij te voorkomen en te bestraffen.

Artikel 2.

In dit Verdrag wordt onder het woord „munt” verstaan papiergeld, waaronder begrepen bankbiljetten, en metalen geld, welke wettig betaalmiddel zijn.

Artikel 3.

Als gemeenrechtelijke delicten moeten worden bestraft:

1°. Iedere bedriegelijke vervaardiging of verandering van munt, welk middel ook gebezigd moge zijn om het resultaat te verkrijgen;

2°. Het bedriegelijk in omloop brengen van valsche munt;

3°. Het binnen het land invoeren of het ontvangen of zich verschaffen van valsche munt, waarvan men weet, dat zij valsch is, ten einde deze in omloop te brengen;

4°. Poging tot en opzettelijke deelneming aan de voormelde handelingen;

5°. Het bedriegelijk vervaardigen, ontvangen of zich verschaffen van werktuigen of andere voorwerpen, welke naar hun aard bestemd zijn voor de vervaardiging van valsche munt of voor de verandering van munt.

Artikel 4.

Ieder der in artikel 3 genoemde handelingen moet, indien zij in verschillende landen begaan zijn, als een afzonderlijk strafbaar feit worden beschouwd.

Artikel 5.

Ten opzichte van de straffen mag geen onderscheid worden gemaakt ter zake van de in artikel 3 bedoelde delicten naar-

mate het betreft nationale munt of vreemde munt; dit voorschrift kan niet aan eenigerlei voorwaarde van wederkeerigheid krachtens wet of verdrag worden onderworpen.

Artikel 6.

Landen, die het beginsel van internationale recidive aanvaarden, erkennen, dat overeenkomstig de door hun nationale wetgeving voorgeschreven voorwaarden de voor een der in artikel 3 bedoelde feiten in het buitenland uitgesproken veroordeelingen tot toepassing der bepalingen omtrent recidive zullen leiden.

Artikel 7.

Voor zoover het stellen van civiele partij door de binnenlandsche wetgeving toegelaten is, moeten buitenlandsche civiele partijen, waaronder eventueel begrepen de Hooge Verdragsluitende Partij, welker munt vervalscht is, bevoegd zijn alle rechten uit te oefenen, welke aan ingezetenen zijn toegestaan volgens de wetten van het land, waar de zaak terecht wordt.

Artikel 8.

In landen, die het beginsel van uitlevering van eigen onderdanen niet aanvaarden, moeten de onderdanen, die naar het gebied van hun land teruggekeerd zijn na zich in het buitenland aan een in artikel 3 bedoeld feit schuldig te hebben gemaakt, op dezelfde wijze gestraft worden alsof het feit op het eigen gebied gepleegd ware, zelfs in geval de schuldige zijn nationaliteit na het plegen van het strafbare feit verkregen zou hebben.

Deze bepaling is niet van toepassing, indien in een overeenkomstig geval de uitlevering van een vreemdeling niet zou kunnen worden toegestaan.

Artikel 9.

Vreemdelingen, die in het buitenland een in artikel 3 bedoeld feit hebben begaan en die zich binnen het gebied van een land bevinden, welks binnenlandsche wetgeving als algemeenen regel het beginsel van vervolging van in het buitenland gepleegde strafbare feiten aanvaardt, moeten op dezelfde wijze worden gestraft alsof het feit op het gebied van dat land gepleegd ware.

De verplichting tot vervolging is afhankelijk van de voorwaarde, dat uitlevering gevraagd is en dat het land, waartoe de aanvraag gericht is, den beschuldigde niet kan uitleveren wegens een reden, welke geen verband met het feit houdt.

Artikel 10.

De in artikel 3 bedoelde strafbare feiten zijn van rechtswege begrepen onder de gevallen, waarin uitlevering kan plaats hebben, in ieder tusschen de Hooge Verdragsluitende Partijen gesloten of te sluiten uitleveringsverdrag.

De Hooge Verdragsluitende Partijen, die uitlevering niet afhankelijk maken van het bestaan van een verdrag of van een

Goedkeuring Verdrag valsche munterij van 20 April 1929. — Wijziging Wetboek van Strafrecht en van de Uitleveringswet, enz.

voorwaarde van wederkeerigheid, erkennen van nu af de in artikel 3 bedoelde feiten als gevallen, waarin onderling uitlevering kan plaats hebben.

De uitlevering zal worden toegestaan overeenkomstig het recht van het land, waartoe de aanvraag gericht is.

Artikel 11.

De valsche munt, alsmede de werktuigen en de andere voorwerpen, welke in artikel 3 onder 5°. bedoeld zijn, moeten worden in beslag genomen en verbeurd verklaard. Deze munt, werktuigen en andere voorwerpen, moeten na verbeurdverklaring op verzoek hetzij aan de Regeering hetzij aan de emissiebank, wier munt het betreft, worden overhandigd, met uitzondering van de stukken van overtuiging, waarvan de bewaring in de strafrechtelijke archieven door de wet van het land, waar de vervolging plaats heeft gehad, is voorgeschreven, en van de specimina, waarvan de opzending aan het in artikel 12 genoemde centrale bureau wenschelijk wordt geacht. In ieder geval moeten al deze voorwerpen buiten gebruik worden gesteld.

Artikel 12.

In ieder land moeten de opsporingen op het gebied van valsche munterij binnen het kader van de nationale wetgeving door een centraal bureau worden georganiseerd.

Dit centrale bureau moet in nauwe verbinding staan:

- a) Met de instellingen, welke munt uitgeven;
- b) Met de binnenlandsche politie-autoriteiten;
- c) Met de centrale bureaux van andere landen.

Het moet in ieder land alle inlichtingen, welke de opsporing, voorkoming en bestraffing van valsche munterij kunnen vergemakkelijken, centraliseeren.

Artikel 13.

De centrale bureaux der verschillende landen moeten rechtstreeks met elkander briefwisseling voeren.

Artikel 14.

Ieder centraal bureau zal, voor zoover het zulks dienstig acht, aan de centrale bureaux der andere landen een stel onbruikbaar gemaakte authentieke specimina der munten van zijn land moeten toezenden.

Onder hetzelfde voorbehoud zal het geregeld met opgave van alle noodige bijzonderheden aan de centrale bureaux in het buitenland moeten kennis geven van:

- a) Nieuwe uitgaven van munt, welke in het eigen land plaats hadden;
- b) Het uit de circulatie nemen van munt, wegens verloop van tijd of om andere redenen.

Behalve in gevallen van louter plaatselijk belang zal ieder centraal bureau, voor zoover het zulks doelmatig acht, aan de centrale bureaux in het buitenland moeten kennis geven van:

1°. Iedere ontdekking van valsche munt. De kennisgeving van vervalsching van bankbiljetten of van muntbiljetten zal vergezeld gaan van een technische beschrijving van de vervalschingen, uitsluitend te verstrekken door de emissie-instelling, waarvan de biljetten vervalscht zijn. Een fotografische afbeelding of zoo mogelijk een exemplaar van het valsche biljet zal worden overgelegd. In spoedeisende gevallen zal een bericht en een korte beschrijving, afkomstig van de politie-autoriteiten, onder de noodige voorzorgen aan de belanghebbende centrale bureaux kunnen worden toegezonden, onverminderd de kennisgeving en de technische beschrijving, waarvan hierboven sprake was.

2°. Opsporingen en vervolgingen in gevallen van vervalsching en aanhoudingen, veroordeelingen en uitwijzigingen van

valsche munters, alsmede eventueel hun verplaatsingen en alle verdere inlichtingen, welke van nut kunnen zijn, in het bijzonder de signalementen, vinger-afdrukken en fotografieën van valsche munters;

3°. Bijzonderheden omtrent de ontdekking van vervaardiging van valsche munt, met vermelding of het mogelijk geweest is alle in omloop gebrachte valsche munt in beslag te nemen.

Artikel 15.

Ter verzekering, verbetering en ontwikkeling van de rechtstreeksche internationale samenwerking op het gebied van voorkoming en bestraffing van valsche munterij moeten de vertegenwoordigers van de centrale bureaux der Hooge Verdragsluitende Partijen van tijd tot tijd besprekingen houden, waaraan vertegenwoordigers van de emissiebanken en van de betrokken centrale autoriteiten deelnemen. De organisatie en het toezicht van een internationaal centraal inlichtingenbureau zal het onderwerp van een dezer conferenties kunnen uitmaken.

Artikel 16.

De overmaking van rogatoire commissies met betrekking tot de in artikel 3 bedoelde strafbare feiten moet geschieden:

a) Bij voorkeur door rechtstreeksche toezending tusschen de rechterlijke autoriteiten, eventueel door tusschenkomst van de centrale bureaux;

b) Door rechtstreeksche briefwisseling van de Ministers van Justitie der twee landen of door rechtstreeksche toezending door de autoriteit van het verzoekende land aan den Minister van Justitie van het aangezochte land;

c) Door tusschenkomst van den diplomatieken of consulairen vertegenwoordiger van het verzoekende land in het aangezochte land; deze vertegenwoordiger zal de rogatoire commissie rechtstreeks toezenden aan de bevoegde rechterlijke autoriteit of aan de autoriteit, die door het aangezochte land aangewezen is, en zal rechtstreeks van deze autoriteit de stukken ontvangen, waaruit de uitvoering van de rogatoire commissie blijkt.

In de gevallen a) en c) zal steeds tegelijkertijd afschrift van de rogatoire commissie aan de hoogste juridische autoriteit van het aangezochte land worden gezonden.

Tenzij anders wordt overeengekomen, zal de rogatoire commissie moeten worden opgesteld in de taal van de verzoekende autoriteit, onverminderd het recht van het aangezochte land om steeds een vertaling in de eigen taal, voor eensluidend door de verzoekende autoriteit gewaarmerkt, te verlangen.

Iedere Hooge Verdragsluitende Partij zal door een mededeeling aan ieder der andere Hooge Verdragsluitende Partijen doen weten, welke der bovenbedoelde wijzen van overmaking zij voor de rogatoire commissies van die Hooge Verdragsluitende Partij toelaat.

Totdat een Hooge Verdragsluitende Partij een zoodanige mededeeling zal hebben gedaan, zal de door haar thans gevolgde procedure ten aanzien van rogatoire commissies gehandhaafd blijven.

De uitvoering van rogatoire commissies zal geen aanleiding kunnen geven tot vergoeding van andere rechten en kosten dan de kosten van deskundigen-onderzoek.

Niets in dit artikel zal kunnen worden uitgelegd als een verbintenis van de zijde der Hooge Verdragsluitende Partijen om met betrekking tot de bewijsvoering in strafzaken een afwijking van haar wet te aanvaarden.

Artikel 17.

De deelneming van een Hooge Verdragsluitende Partij aan dit Verdrag moet niet worden uitgelegd als inbreuk te maken op haar houding in de algemeene kwestie van de strafrechtelijke bevoegdheid als volkenrechtelijk vraagstuk.

Artikel 18.

Dit Verdrag laat het beginsel onaangetast, dat de in artikel 3 bedoelde feiten in ieder land, zonder dat daaraan ooit straffeloosheid verzekerd zij, aangemerkt, vervolgd en bestraft moeten worden overeenkomstig de algemeene regels van de binnenlandsche wetgeving.

DEEL II.

Artikel 19.

De Hooge Verdragsluitende Partijen komen overeen, dat alle geschillen, welke tusschen haar zouden kunnen rijzen ten aanzien van de uitlegging of de toepassing van dit Verdrag, indien zij niet door rechtstreeksche onderhandelingen geregeld kunnen worden, ter beslissing aan het Permanente Hof van Internationale Justitie zullen worden voorgelegd. Indien de Hooge Verdragsluitende Partijen, tusschen welke een geschil rijst, of één harer, geen partij zijn bij het den datum van 16 December 1920 dragende Protocol met betrekking tot het Permanente Hof van Internationale Justitie, zal dit geschil met haar goedvinden en overeenkomstig de constitutioneele regels van ieder harer worden verwezen hetzij naar het Permanente Hof van Internationale Justitie, hetzij naar een overeenkomstig het Verdrag van 18 October 1907 in zake de vreedzame beslechting van internationale geschillen samengesteld scheidsgerecht, hetzij naar eenig ander scheidsgerecht.

Artikel 20.

Dit Verdrag, waarvan de Fransche en de Engelsche tekst beide als authentiek zullen gelden, zal de dagteekening dragen van heden; het zal tot 31 December 1929 kunnen worden geteekend namens ieder Lid van den Volkenbond en iederen Staat niet-Lid, die ter Conferentie, welke dit Verdrag opgesteld heeft, vertegenwoordigd is geweest of aan wien de Raad van den Volkenbond een exemplaar van dit Verdrag zal hebben doen toekomen.

Dit Verdrag zal worden bekrachtigd. De akten van bekrachtiging zullen worden toegezonden aan den Secretaris-Generaal van den Volkenbond, die van de ontvangst daarvan kennis zal geven aan alle Leden van den Volkenbond alsmede aan de in het vorige lid bedoelde Staten niet-Leden.

Artikel 21.

Van 1 Januari 1930 af zal toetreding tot dit Verdrag kunnen geschieden namens ieder Lid van den Volkenbond of iederen in artikel 20 bedoelden Staat niet-Lid, door wien het niet zou zijn onderteekend.

De akten van toetreding zullen worden toegezonden aan den Secretaris-Generaal van den Volkenbond, die van de ontvangst daarvan kennis zal geven aan alle Leden van den Bond en aan de in artikel 20 bedoelde Staten niet-Leden.

Artikel 22.

De landen, die bereid zijn het Verdrag overeenkomstig het tweede lid van artikel 20 te bekrachtigen of er toe krachtens artikel 21 toe te treden, maar die verlangen gemachtigd te worden voorbehouden te maken ten aanzien van de toepassing van het Verdrag, zullen van hun voornemen den Secretaris-Generaal van den Volkenbond kennis kunnen geven. Deze zal onmiddellijk deze voorbehouden aan alle Hooge Verdragsluitende Partijen mededeelen, namens wie een akte van bekrachtiging of van toetreding zal zijn nedergelegd, en haar daarbij vragen, of zij bezwaren daartegen hebben in te brengen. Indien binnen een termijn van zes maanden na deze mededeeling geen der Hooge Verdragsluitende Partijen bezwaren gemaakt heeft,

zal de deelneming aan het Verdrag van het land, dat het betreffende voorbehoud gemaakt heeft, beschouwd worden als door de andere Hooge Verdragsluitende Partijen onder dat voorbehoud te zijn aanvaard.

Artikel 23.

De bekrachtiging door een Hooge Verdragsluitende Partij of haar toetreding tot dit Verdrag sluit in, dat haar wetgeving en haar administratieve organisatie in overeenstemming zijn met de in het Verdrag gestelde regels.

Artikel 24.

Behoudens verklaring van het tegendeel door een Hooge Verdragsluitende Partij bij de onderteekening, bekrachtiging of toetreding zullen de bepalingen van dit Verdrag niet van toepassing zijn op koloniën, overzeesche gewesten, protectoraten of gebieden onder suzeriniteit of mandaat.

Evenwel behouden de Hooge Verdragsluitende Partijen zich het recht voor overeenkomstig de bepalingen der artikelen 21 en 23 voor haar koloniën, overzeesche gewesten, protectoraten of gebieden onder suzeriniteit of mandaat tot het Verdrag toe te treden. Zij behouden zich eveneens het recht voor het afzonderlijk overeenkomstig de bepalingen van artikel 27 op te zeggen.

Artikel 25.

Dit Verdrag zal slechts in werking treden, wanneer het zal zijn bekrachtigd of wanneer er toe zal zijn toegetreden namens vijf Leden van den Volkenbond of Staten niet-Leden. De datum van inwerkingtreding zal zijn de negentigste dag volgende op de ontvangst door den Secretaris-Generaal van den Volkenbond van de vijfde bekrachtiging of toetreding.

Artikel 26.

Iedere bekrachtiging of toetreding, die na de inwerkingtreding van het Verdrag overeenkomstig artikel 25 tot stand zal komen, zal van kracht worden op den negentigsten dag volgende op den datum van de ontvangst er van door den Secretaris-Generaal van den Volkenbond.

Artikel 27.

Dit Verdrag zal namens ieder Lid van den Volkenbond of iederen Staat niet-Lid kunnen worden opgezegd door een schriftelijke kennisgeving gericht tot den Secretaris-Generaal van den Volkenbond, die er van mededeeling zal doen aan alle Leden van den Volkenbond en aan de in artikel 20 bedoelde Staten niet-Leden. De opzegging zal van kracht worden een jaar na den datum, waarop zij zal zijn ontvangen door den Secretaris-Generaal van den Volkenbond, en zal alleen gevolg hebben ten opzichte van de Hooge Verdragsluitende Partij, voor wie zij zal zijn geschied.

Artikel 28.

Dit Verdrag zal worden geregistreerd door den Secretaris-Generaal van den Volkenbond op den datum van de inwerkingtreding.

TEN BLIJKE WAARVAN de bovengenoemde Gevolmachtigden dit Verdrag hebben onderteekend.

GEDAAN te Genève, den twintigsten April negentien honderd negen en twintig, in een enkel exemplaar, dat zal blijven berusten in het archief van het Secretariaat van den Volkenbond en waarvan eensluitend gewaarmerkte afschriften zullen worden afgegeven aan alle Leden van den Volkenbond en aan de in artikel 20 bedoelde Staten niet-Leden.

PROTOCOL.

I. Uitleggingen.

Op het oogenblik van onderteekening van het Verdrag, hetwelk de dagteekening draagt van heden, verklaren de ondergeteekende Gevolmachtigden ten aanzien van de verschillende bepalingen van het Verdrag de hieronder uiteengezette uitleggingen te aanvaarden.

Het is wel verstaan:

1°. Dat de vervalsching van een op een bankbiljet geplaatsten stempel, waarvan het gevolg is dit in een bepaald land geldig te maken, als een vervalsching van het biljet zal worden beschouwd.

2°. Dat het Verdrag geen inbreuk maakt op het recht der Hooge Verdragsluitende Partijen om in haar binnenlandsche wetgeving naar eigen goedvinden de beginselen, volgens welke een lichter vonnis dan wel geen vonnis kan worden opgelegd, alsmede het recht van gratie en dat van amnestie te regelen.

3°. Dat de in artikel 4 van het Verdrag vervatte regel geenerlei wijziging medebrenkt van de binnenlandsche regels, die de straffen vaststellen in geval van samenloop van strafbare feiten. Deze regel verzet zich niet er tegen, dat hetzelfde individu, hetwelk tegelijk de vervalscher en de uitgever is, slechts als vervalscher vervolgd wordt.

4°. Dat de Hooge Verdragsluitende Partijen slechts gehouden zijn de rogatoire commissiën uit te voeren binnen de door nationale wetgeving gestelde grenzen.

II. Voorbehouden.

De Hooge Verdragsluitende Partijen, die de hieronder vermelde voorbehouden maken, maken daarvan haar aanvaarding van het Verdrag afhankelijk; haar deelneming onder deze voorbehouden wordt door de andere Hooge Verdragsluitende Partijen aanvaard.

1°. De Regeering van Britsch-Indië maakt het voorbehoud, dat artikel 9 niet van toepassing is op Britsch-Indië, waar het niet binnen de bevoegdheden van de wetgevende macht valt den bij dit artikel gestelden regel uit te vaardigen.

2°. In afwachting van den afloop van de onderhandelingen betreffende de afschaffing van de consulaire rechtsmacht, waarvan de onderdanen van zekere Mogendheden nog in het genot zijn, is het voor de Chineesche Regeering niet mogelijk artikel 10 te aanvaarden, dat de algemeene verbintenis voor een regeering inhoudt de uitlevering van een door een derden Staat van valsche munterij beschuldigten vreemdeling toe te staan.

3°. Met betrekking tot de bepalingen van artikel 20 behoudt de afvaardiging van de Unie van Socialistische Sowjet Republieken zich voor haar Regeering de bevoegdheid voor om, indien zij dit wenscht, de akte van haar bekrachtiging aan een anderen Staat-onderteekenaar te richten, opdat deze er van afschrift aan den Secretaris-Generaal van den Volkenbond overlegge ter kennisgeving aan alle Staten, die onderteekend hebben of toegetreden zijn.

III. Verklaringen.

Zwitserland.

Op het oogenblik van onderteekening van het Verdrag heeft de vertegenwoordiger van Zwitserland de volgende verklaring afgelegd:

„De Zwitsersche Bondsraad, die eenige verbintenis betreffende de strafbepalingen van het Verdrag niet op zich kan nemen, voordat de vraag van de invoering in Zwitserland van een eenvormig wetboek van strafrecht in bevestigenden zin opgelost is, doet opmerken, dat de bekrachtiging van het Verdrag niet binnen bepaalden tijd zal kunnen worden tot stand gebracht.

„Evenwel is de Zwitsersche Bondsraad bereid binnen de mate van zijn bevoegdheid uitvoering te geven aan de administratieve bepalingen van het Verdrag, zoodra dit in werking zal zijn getreden overeenkomstig art. 25.”

Unie van Socialistische Sowjet Republieken.

Op het oogenblik van onderteekening van het Verdrag heeft de vertegenwoordiger van de Unie van Socialistische Sowjet Republieken de volgende verklaring afgelegd:

„De afvaardiging van de Unie van Socialistische Sowjet Republieken, hoewel de bepalingen van art. 19 aanvaardende, verklaart, dat de Regeering der Unie niet voornemens is, voor zoover het haar betreft, de rechtspraak van het Permanente Hof van Internationale Justitie in te roepen.”

„Met betrekking tot de bepaling van hetzelfde artikel, volgens welke de geschillen, die niet door rechtstreeksche onderhandelingen geregeld kunnen worden, onderworpen zouden zijn aan eenige andere scheidsrechterlijke procedure dan die van het Permanente Hof van Internationale Justitie, verklaart de afvaardiging van de Unie van Socialistische Sowjet Republieken nadrukkelijk, dat de aanvaarding van deze bepaling niet moet worden uitgelegd als wijziging te brengen in het standpunt van de Regeering der Unie omtrent de algemeene kwestie van arbitrage als middel tot beslechting van geschillen tusschen Staten.”

Dit Protocol zal, voor zoover het tusschen de Hooge Verdragsluitende Partijen verbintennis scheidt, dezelfde kracht, uitwerking en duur hebben als het op den datum van heden gesloten Verdrag en als een integreerend deel daarvan worden beschouwd.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergeteekenden hun handteekening onder dit Protocol hebben geplaatst.

GEDAAN te Genève, den twintigsten April negentienhonderd negen en twintig, in een enkel exemplaar, dat zal worden nedergelegd in het archief van het Secretariaat van den Volkenbond en waarvan eensluitend afschrift zal worden toegezonden aan alle Leden van den Volkenbond en aan alle ter Conferentie vertegenwoordigde Staten niet-Leden.

BIJLAGE III VAN DE MEMORIE VAN TOELICHTING.

ACTE FINAL.

Les Gouvernements de l'Albanie, de l'Allemagne, des Etats-Unis d'Amérique, de l'Autriche, de la Belgique, des Etats-Unis du Brésil, de la Grande-Bretagne et de l'Irlande du Nord, de la Chine, de la Colombie, de Cuba, du Danemark, de la Ville libre de Dantzig, de l'Espagne, de l'Equateur, de la Finlande, de la France, de la Grèce, de la Hongrie, de l'Inde, de l'Italie, du Japon, de la Lettonie, du Luxembourg, de Monaco, du Nigaragua, des Pays-Bas, de la Pologne, du Portugal, de la Roumanie, du Royaume des Serbes, Croates et Slovènes, de la Suède, de la Suisse, de la Tchécoslovaquie, de la Turquie, de l'Union des Républiques soviétistes socialistes,

Ayant reçu l'invitation qui leur a été adressée par le Conseil de la Société des Nations de participer à une Conférence en vue d'adopter une convention ayant pour objet la répression du faux monnayage,

Ont, à cet effet, désigné les délégations suivantes:

ALBANIE.

Délégué:

Le docteur Stavro Stavri, Ministre plénipotentiaire, Chargé d'Affaires a. i. de la Légation Royale à Paris.

ALLEMAGNE.

Délégués:

Le docteur Kraske, „Vortragender Legationsrat” au Ministère des Affaires étrangères.

Le docteur Mettgenberg, „Ministerialrat” au Ministère de la Justice du Reich.

Le docteur Voecke, „Geheimer Finanzrat”, Membre du „Reichsbankdirektorium”.

Délégué adjoint:

M. Wagner, „Regierungsrat” au Ministère de la Justice du Reich.

ETATS-UNIS D'AMERIQUE.

Délégué:

Mr. Hugh R. Wilson, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire en Suisse.

Délégué adjoint:

Mr. Elbridge D. Rand, Consul à Genève.

Conseiller technique:

Mr. William H. Moran, Chef du service secret de la Trésorerie.

FINAL ACT.

The Governments of Albania, Germany, the United States of America, Austria, Belgium, the United States of Brazil, Great Britain and Northern Ireland, China, Colombia, Cuba, Denmark, the Free City of Danzig, Spain, Ecuador, Finland, France, Greece, Hungary, India, Italy, Japan, Latvia, Luxembourg, Monaco, Nicaragua, the Netherlands, Poland, Portugal, Roumania, the Kingdom of the Serbs, Croats and Slovenes, Sweden, Switzerland, Czechoslovakia, Turkey, the Union of Soviet Socialist Republics,

Having received the invitation extended to them by the Council of the League of Nations to participate in a conference for the adoption of a Convention for the suppression of counterfeiting currency,

Have in consequence appointed the following delegations:

ALBANIA.

Delegate:

Dr. Stavro Stavri, Minister Plenipotentiary, Chargé d'Affaires a.i. of the Royal Legation at Paris.

GERMANY.

Delegates:

Dr. Kraske, „Vortragender Legationsrat” at the Ministry for Foreign Affairs.

Dr. Mettgenberg, „Ministerialrat” at the Ministry of Justice of the Reich.

Dr. Voecke, „Geheimer Finanzrat”, member of the „Reichsbankdirektorium”.

Substitute:

M. Wagner, „Regierungsrat” at the Ministry of Justice of the Reich.

UNITED STATES OF AMERICA.

Delegate:

Mr. Hugh R. Wilson, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary to Switzerland.

Substitute:

Mr. Elbridge D. Rand, Consul at Geneva.

Technical Adviser:

Mr. William H. Moran, Chief of the Secret Service of the Treasury Department.

AUTRICHE.

Délégués:

M. Jean Schober, Préfet de police, ancien Chancelier fédéral.

Le docteur Bruno Schultz, Directeur de police, chef de la Section de police criminelle à la Préfecture de police de Vienne.

BELGIQUE.

Délégué:

M. Servais, Ministre d'Etat, Procureur général honoraire à la Cour d'Appel de Bruxelles.

Délégué adjoint:

M. Léon Dupriez, Attaché au Service des Etudes économiques de la Banque Nationale de Belgique.

ETATS-UNIS DU BRESIL.

Délégué:

M. J. A. Barboza-Carneiro, Attaché commercial à l'Ambassade des Etats-Unis du Brésil à Londres, Membre du Comité économique de la Société des Nations.

GRANDE-BRETAGNE ET IRLANDE DU NORD.

Délégués:

Sir John Fischer Williams, C.B.E., K.C., Conseiller juridique britannique à la Commission des Réparations.

Leslie S. Brass, Esq., „Acting Principal at the Home Office”.

CHINE.

Délégué:

M. Lone Liang, Conseiller de la Légation de Chine à Berlin, ancien juge de la Cour Suprême.

Conseiller technique:

M. Hsia Chiffeng, Représentant de la Fédération des Chambres de commerce chinoises.

COLOMBIE.

Délégué:

Le docteur Antonio José Restrepo, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire, Délégué permanent auprès de la Société des Nations.

Secrétaire:

Le docteur Abadia.

CUBA.

Délégué:

M. Guillermo de Blanck y Menocal, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire, Délégué permanent auprès de la Société des Nations.

Délégué adjoint:

M. Manuel R. Alvarez, Attaché commercial à la Délégation permanente auprès de la Société des Nations.

DANEMARK.

Délégués:

M. William Borberg, Délégué permanent auprès de la Société des Nations.

AUSTRIA

Delegates:

M. Jean Schober, President of Police, former Federal Chancellor.

Dr. Bruno Schultz, Police Director, Chief of Section of Criminal Police at the Prefecture de Police of Vienna.

BELGIUM

Substitute:

M. Servais, Minister of State, Honorary Public Prosecutor at the Brussels Court of Appeal.

Substitute:

M. Léon Dupriez, Attaché, Section for Economic Studies, National Bank of Belgium.

UNITED STATES OF BRAZIL.

Delegate:

M. J. A. Barboza Carneiro, Commercial Attaché to the Embassy of the United States of Brazil in London, Member of the Economic Committee of the League of Nations.

GREAT BRITAIN AND NORTHERN IRELAND.

Delegates:

Sir John Fischer Williams, C.B.E., K.C., British Legal Representative at the Reparation Commission.

Leslie S. Brass, Esq., Acting Principal at the Home Office.

CHINA.

Delegate:

M. Lone Liang, Counsellor of the Chinese Legation in Berlin, former Judge at the Supreme Court.

Technical Adviser:

M. Hsia Chiffeng, Representative of the Federation of the Chinese Chambers of Commerce.

COLOMBIA.

Delegate:

Dr. Antonio José Restrepo, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary, Permanent Delegate accredited to the League of Nations.

Secretary:

Dr. Abadia.

CUBA.

Delegate:

M. Guillermo de Blanck y Menocal, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary, Permanent Delegate accredited to the League of Nations.

Substitute:

M. Manuel R. Alvarez, Commercial Attaché to the Permanent Delegation accredited to the League of Nations.

DENMARK.

Delegate:

M. William Borberg, Permanent Delegate accredited to the League of Nations.

Goedkeuring Verdrag valsche munterij van 20 April 1929. — Wijziging Wetboek van Strafrecht en van de Uitleveringswet, enz.

VILLE LIBRE DE DANTZIG.

Délégués:

M. François Sokal, Ministre plénipotentiaire, Délégué de la République de Pologne à la Société des Nations, chef de la délégation.

M. John Muhl, Premier Procureur et Chef de la Police criminelle de la Ville libre de Dantzig.

ESPAGNE.

Délégués:

M. Rafael Alcayne Chavarria, Ingénieur industriel, Attaché à la Manufacture nationale des Monnaies et du Timbre, Ministère des Finances.

M. Severo Carrillo de Alborno, Directeur de l'Agence de la Banque d'Espagne à Paris.

EQUATEUR.

Délégué:

Don Alejandro Gastelú, Vice-Consul à Genève.

FINLANDE.

Délégué:

M. Rudolf Holsti, Délégué permanent auprès de la Société des Nations, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire.

Délégué adjoint:

M. Evald Gyllenbögel, Premier Secrétaire de la Légation de Finlande à Berne.

FRANCE.

Délégué:

Le comte de Chalendar, Attaché financier auprès de l'Ambassade de France à Londres, Président du Comité financier de la Société des Nations.

Délégués adjoints:

M. Collard-Hostingue, Inspecteur général de la Banque de France.

M. Caous, Avocat général près la Cour d'Appel de Paris.

GRECE.

Délégué:

M. Megalos Caloyanni, Conseiller honoraire à la Haute Cour d'Appel du Caire.

HONGRIE.

Délégué:

M. P. de Hevesy de Heves, Ministre résident, Délégué permanent auprès de la Société des Nations.

Expert:

M. Viktor Szondy, Conseiller de section au Ministère des Affaires étrangères.

INDE.

Délégué:

Vernon Dawson, Esq., C.I.E., „Principal at the India Office”.

ITALIE.

Délégué:

Comm. doct. Ugo Aloisi, Conseiller à la Cour de Cassation, Attaché au Ministère de la Justice.

FREE CITY OF DANZIG.

Delegates:

M. François Sokal, Minister Plenipotentiary, Delegate of the Polish Republic accredited to the League of Nations, Head of the Delegation.

M. John Muhl, First Prosecutor and Head of the Criminal Police of the Free of Danzig.

SPAIN.

Delegate:

M. Rafael Alcayne Chavarria, Industrial Engineer, Attaché to the „Manufacture nationale des Monnaies et du Timbre”, Ministry of Finance.

M. Severo Carrillo de Alborno, Director of the Paris Branch of the Bank of Spain.

ECUADOR.

Delegate:

Don Alejandro Gastelú, Vice-Consul at Geneva.

FINLAND.

Delegate:

M. Rudolf Holsti, Permanent Delegate accredited to the League of Nations, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary.

Substitute:

M. Evald Gyllenbögel, First Secretary of the Finnish Legation in Berne.

FRANCE.

Delegate:

Count de Chalendar, Financial Attaché to the French Embassy in London, President of the Financial Committee of the League of Nations.

Substitutes:

M. Collard-Hostingue, Inspector-General of the Bank of France.

M. Caous, „Avocat général” at the Paris Court of Appeal.

GREECE.

Delegate:

M. Megalos Caloyanni, „Conseiller honoraire” to the High Court of Appeal, Cairo.

HUNGARY.

Delegate:

M. P. de Hevesy de Heves, Resident Minister, Permanent Delegate accredited to the League of Nations.

Expert:

M. Viktor Szondy, Counsellor of Section at the Ministry for Foreign Affairs.

INDIA.

Delegate:

Vernon Dawson, Esq., C.I.E., Principal at the India Office.

ITALY.

Delegate:

Commander Dr. Ugo Aloisi, Counsellor at the „Cour de Cassation”, Attaché to the Ministry of Justice.

Expert:

Comm. ing. Carlo Moriondi, Ingénieur conseil dans la fabrication de papier-monnaie.

JAPON.

Délégués:

M. Raizaburo Hayashi, Procureur général de la Cour de Cassation.

M. Shigeru Nagai, Directeur de l'Hôtel des Monnaies.

Secrétaires:

M. Tokuji Amagi, Premier Secrétaire à la Légation du Japon à Berne.

Le vicomte Motono, Secrétaire à l'Ambassade du Japon à Bruxelles.

LUXEMBOURG.

Délégué:

M. Charles Vermaire, Consul à Genève.

MONACO.

Délégué:

M. Rodolphe Ellès, Vice-Consul à Genève.

NICARAGUA.

Délégué:

Le Dr. Juris Antoine Sottile, Chargé d'Affaires, Délégué permanent accrédité auprès de la Société des Nations.

PAYS-BAS.

Délégués:

Le baron A. A. van der Feltz, Ancien Chef de la Centrale néerlandaise pour la répression des falsifications, ancien Procureur général près la Cour d'Appel d'Amsterdam.

M. P. J. Gerke, Trésorier général au Département des Finances des Indes néerlandaises.

Délégué adjoint:

M. K. H. Broekhoff, Commissaire de police de l'Etat, Inspecteur en chef de police.

POLOGNE.

Délégués:

M. François Sokal, Ministre plénipotentiaire, Délégué à la Société des Nations, chef de la délégation.

M. Włodzimierz Sokalski, Docteur en droit, Juge à la Cour Suprême, Varsovie.

M. Zdzisław Szebeko, Chef de Division au Ministère des Finances, Varsovie.

PORTUGAL.

Délégué:

Le docteur José Caeiro da Matta, Directeur de la Banque de Portugal, Professeur à la Faculté de Droit de l'Université de Lisbonne.

ROUMANIE.

Délégués:

M. Constantin Antoniadu, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire auprès de la Société des Nations.

Expert:

Commander Engineer Carlo Moriondi, Engineer, Adviser in the manufacture of paper money.

JAPAN.

Delegates:

M. Raizaburo Hayashi, Public Prosecutor of the Supreme Court.

M. Shigeru Nagai, Director of the Imperial Mint.

Secretaries:

M. Tokuji Amagi, First Secretary to the Japanese Legation in Berne.

Viscount Motono, Secretary to the Japanese Embassy at Brussels.

LUXEMBURG.

Delegate:

M. Charles Vermaire, Consul at Geneva.

MONACO.

Delegate:

M. Rodolphe Ellès, Vice-Consul at Geneva.

NICARAGUA.

Delegate:

Dr. Juris Antoine Sottile, Chargé d'Affaires, Permanent Delegate accredited to the League of Nations.

THE NETHERLANDS.

Delegates:

Baron A. A. van der Feltz, Former Head of the Dutch Central Office for the Suppression of Falsifications, former General Prosecutor to the Court of Appeal of Amsterdam.

M. P. J. Gerke, Treasurer-General to the Department of Finance of the Dutch Indies.

Substitute:

M. K. H. Broekhoff, State Commissioner of Police, Chief Inspector of Police.

POLAND.

Delegates:

M. François Sokal, Minister Plenipotentiary, Delegate accredited to the League of Nations, Head of the Delegation.

M. Włodzimierz Sokalski, Doctor of Laws, Judge at the Supreme Court, Warsaw.

M. Zdzisław Szebeko, Head of Division at the Ministry of Finance, Warsaw.

PORTUGAL.

Delegate:

Dr. José Caeiro da Matta, Director of the Bank of Portugal, Professor at the Faculty of Law of the University of Lisbon.

ROUMANIA.

Delegates:

M. Constantin Antoniadu, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary accredited to the League of Nations.

Goedkeuring Verdrag valsche munterij van 20 April 1929. — Wijziging Wetboek van Strafrecht en van de Uitleveringswet, enz.

M. Vespasien V. Pella, Professeur de droit pénal à l'Université de Jassy.

M. P. Toncesco, Avocat à la Cour d'Appel.

ROYAUME DES SERBES, CROATES ET SLOVENES.

Délégué:

M. Thomas Givanovitch, Professeur de droit criminel à l'Université de Belgrade.

SUEDE.

Délégué:

Le docteur E. R. Sjöstrand, Délégué du Gouvernement suédois auprès du Bureau international du Travail.

SUISSE.

Délégué:

M. E. Delaquis, Chef de la Division de police du Département fédéral de Justice et Police, Professeur de droit à l'Université de Berne.

TCHECOSLOVAQUIE.

Délégué:

M. Jaroslav Kallab, Docteur en droit, Professeur de droit pénal et international à l'Université de Brno.

Délégué adjoint:

M. Josef Vanásek, Conseiller de police et remplaçant du chef du Service de Sûreté, Prague.

Secrétaire:

M. Ladislav Radimsky, Docteur en droit, Secrétaire au Ministère des Affaires étrangères.

TURQUIE.

Délégué:

M. Ibrahim Bahattin, Professeur de droit pénal à l'Ecole de droit d'Angora; ancien Professeur à l'Université de Stamboul.

UNION DES REPUBLIQUES SOVIETISTES
SOCIALISTES.

Délégués:

M. Georges Lachkevitch, Conseiller juridique de l'Ambassade de l'Union à Paris.

M. Nicolas Liubimov, Représentant du Commissariat des Finances de l'Union en France, Attaché à l'Ambassade de l'Union à Paris.

LETTONIE.

(Participant à la Conférence à titre d'information.)

M. Charles Duzmans, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire, Délégué permanent auprès de la Société des Nations.

La Commission internationale de la Police criminelle, invitée à prendre part, à titre consultatif, à la Conférence, a désigné à cet effet la délégation suivante:

COMMISSION INTERNATIONALE DE LA POLICE
CRIMINELLE.

Délégué:

M. A. H. Sirks, Commissaire en chef de police à Rotterdam.

Handelingen der Staten-Generaal. Bijlagen. 1930—1931.

M. Vespasien V. Pella, Professor of Criminal Law at the University of Jassy.

M. P. Toncesco, Avocat at the Court of Appeal.

KINGDOM OF THE SERBS, CROATS AND SLOVENES.

Delegate:

M. Thomas Givanovitch, Professor of Criminal Law at the University of Belgrade.

SWEDEN.

Delegate:

Dr. E. R. Sjöstrand, Delegate of the Swedish Government accredited to the International Labour Office.

SWITZERLAND.

Delegate:

M. E. Delaquis, Head of the Police Division of the Federal Department of Justice and Police, Professor of Law at the University of Berne.

CZECHOSLOVAKIA.

Delegate:

M. Jaroslav Kallab, Doctor of Laws, Professor of Penal and International Law at the University of Brno.

Substitute:

M. Josef Vanásek, „Conseiller de police” and Substitute to the Head of the Detective Police, Prague.

Secretary:

M. Ladislav Radimsky, Doctor of Law, Secretary to the Ministry for Foreign Affairs.

TURKEY.

Delegate:

M. Ibrahim Bahattin, Professor of Criminal Law at the Law School of Angora, former Professor at the University of Stamboul.

UNION OF SOVIET SOCIALIST REPUBLICS.

Delegates:

M. Georges Lachkevitch, Legal Adviser to the Embassy of the Union in Paris.

M. Nicolas Liubimov, Representative of the Commissariat of Finance of the Union in France, Attaché to the Embassy of the Union in Paris.

LATVIA.

(Attending the Conference for information.)

M. Charles Duzmans, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary, Permanent Delegate accredited to the League of Nations.

The International Criminal Police Commission, having been invited to participate in the Conference in an advisory capacity, appointed the following delegation for this purpose:

INTERNATIONAL CRIMINAL POLICE COMMISSION.

Delegate:

M. A. H. Sirks, Head Commissary of Police at Rotterdam.

Délégués adjoints:

M. F. E. Louwage, Officier judiciaire principal dirigeant la police du Parquet de Bruxelles.

M. Kuenzer, „Reichskommissar“ au Ministère de l'Intérieur du Reich à Berlin.

Qui, en conséquence, se sont réunis à Genève.

Le Conseil de la Société des Nations a appelé aux fonctions de président de la Conférence M. le Dr. Vilem Pospisil, Gouverneur de la Banque Nationale de Tchécoslovaquie, à Prague; Membre du Comité financier de la Société des Nations; Président du Comité mixte pour la répression du faux monnayage.

Les travaux du Secrétariat étaient confiés aux membres suivants de la Section économique et financière et de la Section juridique du Secrétariat de la Société des Nations: Dr. J. van Walré de Bordes, Mr. C. F. Darlington, Dr. P. Barandon et Dr. F. Arcoleo.

A la suite des réunions tenues du 9 au 20 avril 1929, les actes ci-après énumérés ont été arrêtés:

I. *Convention*, en date du 20 avril 1929, concernant la répression du faux monnayage.

II. *Protocole* de la Convention.

La Conférence a également adopté les recommandations ci-après:

La Conférence recommande:

I.

Que le Conseil de la Société des Nations communique aussitôt que possible le texte de la Convention et du Protocole, aux fins de signature ou d'adhésion, à tous les Membres de la Société des Nations et aux Etats non membres que le Conseil estimera utile.

II.

Que les Gouvernements des pays au nom desquels la Convention a été signée fassent connaître au Secrétaire général de la Société des Nations leur situation en ce qui concerne la ratification de la Convention, au cas où l'instrument de ratification n'aurait pas été déposé dans un délai de trois ans à partir de la date de la signature.

III.

Que, même avant la ratification de la Convention, tous les Gouvernements prennent, autant que possible, les mesures d'ordre administratif appropriées pour organiser conformément aux dispositions de la Convention les services qui y sont prévus.

IV.

Que chaque Gouvernement notifie au Secrétariat général de la Société des Nations l'existence de son office central, dont il est question à l'article 12 de la Convention, avec les indications nécessaires sur l'organisation de cet office, notamment en ce qui concerne la branche de son administration à laquelle il est rattaché, et que le Secrétariat général fasse connaître ces communications, aussitôt que possible, à tous les Gouvernements.

V.

Que, dès que quinze offices centraux auront été créés par les Etats signataires et même avant l'entrée en vigueur de la Convention, le Conseil de la Société des Nations prenne l'initiative de convoquer la première des Conférences des représentants de ces offices centraux et des autres autorités mentionnées dans l'article 15, destinée, aux termes dudit article, à assurer, perfectionner et développer la collaboration directe internationale

Substitutes:

M. F. E. Louwage, Principal Judicial Officer in charge of the Police of the „Parquet“ of Brussels.

M. Kuenzer, „Reichskommissar“ at the Ministry of the Interior of the Reich at Berlin.

Who accordingly assembled at Geneva.

The Council of the League of Nations appointed as President of the Conference Dr. Vilem Pospisil, Governor of the National Bank of Czechoslovakia at Prague, Member of the Financial Committee of the League of Nations, Chairman of the Mixed Committee for the Suppression of Counterfeiting Currency.

The secretarial work of the Conference was entrusted to the following members of the Financial and Economic Section and the Legal Section of the Secretariat of the League of Nations: Dr. J. van Walré de Bordes, Mr. C. F. Darlington, Dr. P. Barandon and Dr. F. Arcoleo.

In the course of a series of meetings between April 9th and April 20th, 1929, the instruments hereinafter enumerated were drawn up:

I. *Convention*, dated April 20th, 1929, relating to the suppression of counterfeiting currency;

II. *Protocol* to the Convention.

The Conference also adopted the following recommendations:

The Conference recommends:

I.

That the Council of the League of Nations should communicate as soon as possible the text of the Convention and Protocol for signature or for accession to all the Members of the League of Nations and to non-member States in cases where the Council thinks it desirable.

II.

That the Governments of countries on whose behalf the Convention has been signed should notify the Secretary-General of the League of Nations of their situation in regard to the ratification, should their ratifications not have been deposited within three years from the date of signature.

III.

That, even before the ratification of the Convention, every Government should, as far as possible, take the administrative measures which are appropriate for the organisation, in conformity with the provisions of the Convention, of the services there provided for.

IV.

That each Government should notify the Secretariat of the League of Nations of the existence of its central office, referred to in Article 12 of the Convention, with the necessary information concerning the organisation of this office, especially as regards the branch of administration to which the office is attached, and that the Secretariat should communicate these notices to the Governments as soon as possible.

V.

That, whenever fifteen central offices have been created by the signatory States, and even before the entry into force of the Convention, the Council of the League of Nations may take the initiative to call together the first of the conferences of the representatives of the central offices and of the other authorities mentioned in Article 15, which have for their purpose, according to the terms of the above-mentioned article, to

en matière de prévention et de répression du faux monnayage. Les Gouvernements qui auraient des offices centraux analogues sans avoir signé la Convention pourraient être invités à participer à cette Conférence.

VI.

Que soient créés des offices centraux, tels qu'ils sont prévus à l'article 12 de la Convention, dans les colonies et autres territoires soumis à l'autorité de la métropole, pour autant que ces colonies ou autres territoires possèdent leurs propres organismes légalement chargés de l'émission de monnaie.

VII.

Que les différentes banques d'émission créent — si elles n'en ont déjà — un service avec lequel les offices centraux doivent rester en contact étroit.

VIII.

Que chaque office central ait à sa disposition des spécialistes et des experts connaissant parfaitement l'imprimerie et la fabrication du papier, afin de donner des indications au sujet du mode de fabrication des faux billets et de l'outillage y relatif.

IX.

Qu'en attendant la création d'un bureau international dont il est question à l'article 15 de la Convention, soit continué, avec le concours aussi complet que possible des Gouvernements, le travail, pleinement apprécié par la Conférence, du Bureau international de Vienne, qui, d'après les informations fournies à la Conférence, en centralisant les renseignements en matière de faux monnayage, déploie une activité dirigée dans le sens de la tâche qui pourra être assignée à l'organisme envisagé à cet article 15.

X.

Que les conférences des offices centraux, prévues à l'article 15 de la Convention, suivent le développement technique des méthodes du faux monnayage et de sa prévention.

XI.

Que soit étudiée par les conférences des offices centraux prévues à l'article 15 de la Convention la répression de la falsification d'autres papiers de valeur (titres d'actions et d'obligations, chèques, lettres de change, etc.) et des timbres employés comme instruments de paiement et que la Société des Nations, si elle le juge utile, examine l'opportunité de préparer une convention internationale à cet effet.

XII.

Que l'unification internationale des règles de l'extradition des prévenus et des condamnés soit réalisée pour assurer une répression vraiment efficace de la criminalité.

XIII.

Que les commissions rogatoires concernant le faux monnayage soient communiquées, si possible, directement et non par la voie diplomatique.

XIV.

Que la réglementation de l'envoi et de l'exécution des commissions rogatoires fasse l'objet d'une convention internationale qui en unifie les règles.

assure, perfect, and develop direct international collaboration concerning the prevention and suppression of counterfeiting currency. Governments which may have created analogous central offices without having signed the Convention might be invited to participate in this conference.

VI.

That central offices should be created as provided in Article 12 of the Convention in colonies and other territories which are under the authority of the mother-country in so far as such colonies or other territories possess their own independent organisations legally authorised for the issue of currency.

VII.

That the various banks of issue should create a service with which the central offices should remain in close contact, unless such a service already exists.

VIII.

That every central office should have at its disposal specialists and also experts thoroughly acquainted with the art of printing and the manufacture of paper, so as to give information on the method of manufacturing forged notes and the machinery relating thereto.

IX.

That, pending the creation of an international office, as referred to in Article 15 of the Convention, the work of the International Bureau at Vienna, which was fully appreciated by the Conference, should be continued, with the completest possible co-operation of the Governments; according to the information supplied to the Conference, the International Bureau, by centralising information as to counterfeiting currency, displays an activity which is directed to the task which might be allotted to the organisation contemplated in Article 15.

X.

That the conferences of the central offices mentioned in Article 15 of the Convention should follow the technical development of the methods of counterfeiting currency and of its prevention.

XI.

That the conferences of the central offices mentioned in Article 15 should give consideration to the suppression of counterfeiting other securities (share and debenture certificates, cheques, bills of exchange, etc.) and stamps used as instruments of payment, and that the League of Nations, if it think it expedient, should consider the desirability of preparing an international convention to that end.

XII.

That the rules for the extradition of accused or convicted persons should be unified on an international basis with a view to obtaining a really effective suppression of crime.

XIII.

That the letters of request concerning counterfeiting currency be communicated directly if possible and not through diplomatic channels.

XIV.

That the despatch and the execution of letters of request should be regulated by an international convention so as to produce a uniform system of rules.

Goedkeuring Verdrag valsche munterij van 20 April 1929. — Wijziging Wetboek van Strafrecht en van de Uitleveringswet, enz.

EN FOI DE QUOI les soussignés ont apposé leurs signatures au bas du présent Acte.	IN FAITH WHEREOF the undersigned have affixed their signatures to the present Act.	ÉQUATEUR	Alejandro GASTELÚ	ECUADOR
FAIT à Genève, le vingt avril mil neuf cent vingt-neuf, en simple expédition, qui sera déposée dans les archives du Secrétariat de la Société des Nations; copie conforme en sera transmise à tous les Membres de la Société des Nations et à tous les Etats non membres représentés à la Conférence.	DONE at Geneva, this twentieth day of April, one thousand nine hundred and twenty-nine, in a single copy, which shall be deposited in the archives of the Secretariat of the League of Nations, and of which authenticated copies shall be delivered to all Members of the League of Nations and non-member States represented at the Conference.	FINLANDE	Rudolf HOLSTI Evald GYLLENBÖGEL	FINLAND
<i>Le Président de la Conférence:</i> Dr. Vilem POSPISIL	<i>The President of the Conference:</i>	FRANCE	H. COLLARD CHALENDAR	FRANCE Pierre CAOUS
<i>Le Secrétaire général de la Conférence:</i> J. VAN WALRÉ DE BORDES	<i>The Secretary-General of the Conference:</i>	GRÈCE	Mégalos CALOYANNI	GREECE
ALBANIE	ALBANIA	HONGRIE	Paul DE HEVESY Victor SZONDY	HUNGARY
Dr. STAVRO STAVRI		INDE	Vernon DAWSON	INDIA
ALLEMAGNE	GERMANY	ITALIE	Ugo ALOISI Ing Carlo MORIONDI	ITALY
Dr. Erich KRASKE Dr. Wolfgang METTGENBERG VOCKE WAGNER		JAPON	Raizaburo HAYASHI Shigeru NAGAI	JAPAN
AUTRICHE	AUSTRIA	LUXEMBOURG	Ch. G. VERMAIRE	LUXEMBURG
Dr. Bruno SCHULTZ		MONACO	R. ELLÈS	MONACO
BELGIQUE	BELGIUM	PAYS-BAS	A. A. VAN DER FELTZ	THE NETHERLANDS K. H. BROEKHOFF
SERVAIS		POLOGNE	F. SOKAL Vlodzimierz SOKALSKI	POLAND
ÉTATS-UNIS DU BRÉSIL	UNITED STATES OF BRAZIL	PORTUGAL	José CAEIRO DA MATTA	PORTUGAL
J. A. BARBOZA CARNEIRO		ROUMANIE	Vespasien V. PELLA	ROUMANIA Pascal TONCESCO
GRANDE-BRETAGNE ET IRLANDE DU NORD	GREAT BRITAIN AND NORTHERN IRELAND	ROYAUME DES SERBES, CROATES ET SLOVÈNES	Dr. Thomas GIVANOVITCH	KINGDOM OF THE SERBS, CROATS AND SLOVENES
ainsi que toutes parties de l'Empire britannique, non membres séparés de la Société des Nations.	and all parts of the British Empire which are not separate Members of the League of Nations.	SUÈDE	Erich SJÖSTRAND	SWEDEN
John Fischer WILLIAMS. Leslie S. BRASS		SUISSE	DELAQUIS	SWITZERLAND
CHINE	CHINA	TCHÉCOSLOVAQUIE	Jaroslav KALLAB	CZECHOSLOVAKIA
LONE LIANG HSIA CHIFFENG		TURQUIE	BAHATTIN	TURKEY
COLOMBIE	COLOMBIA	UNION DES RÉPUBLIQUES SOVIÉTISTES SOCIALISTES	G. LACHKEVITCH Nicolas LIUBIMOV	UNION OF SOVIET SOCIALIST REPUBLICS
A. J. RESTREPO		COMMISSION INTERNATIONALE DE LA POLICE CRIMINELLE	SIRKS KUENZER	INTERNATIONAL CRIMINAL POLICE COMMISSION
CUBA	CUBA	ESPAGNE	R. ALCAYNE S. CARRILLO DE ALBORNOZ	SPAIN
G. DE BLANCK M. R. ALVAREZ				
DANEMARK	DENMARK			
William BORBERG				
VILLE LIBRE DE DANZIG	FREE CITY OF DANZIG			
F. SOKAL John MUHL				

BIJLAGE IV VAN DE MEMORIE VAN TOELICHTING.

PROCOLE FACULTATIF

En reconnaissant les progrès importants en matière de répression du faux monnayage, réalisés par la Convention pour la répression du faux monnayage, qui porte la date de ce jour, les Hautes Parties signataires de ce Protocole, sous réserve de ratification, s'engagent, dans leurs rapports réciproques, à considérer, au point de vue de l'extradition, les faits prévus à l'article 3 de ladite Convention comme des infractions de droit commun.

L'extradition sera accordée conformément au droit du pays requis.

Les dispositions de la seconde partie de ladite Convention s'appliquent aussi en ce qui concerne le présent Protocole, sauf les dispositions ci-dessous :

1. Le présent Protocole pourra être signé conformément à l'article 20 de la Convention au nom de tout Etat membre de la Société des Nations et de tout Etat non membre qui a été représenté à la Conférence et qui a signé ou signera la Convention, ou à qui le Conseil de la Société des Nations aura communiqué un exemplaire de ladite Convention.

2. Le présent Protocole n'entrera en vigueur que lorsqu'il aura été ratifié ou qu'il y aura été adhéré au nom de trois Membres de la Société des Nations ou Etats non membres.

3. La ratification du présent Protocole et l'adhésion sont indépendantes de la ratification ou de l'adhésion à la Convention.

EN FOI DE QUOI les Plénipotentiaires nommés ci-dessous ont signé le présent Protocole.

IN FAITH WHEREOF the Plenipotentiaries named below have signed the present Protocol.

FAIT à Genève en un seul exemplaire formant une annexe à la Convention pour la répression du faux monnayage, le vingt avril mil neuf cent vingt-neuf.

DONE at Geneva, in a single copy, forming an Annex to the Convention for the Suppression of Counterfeiting Currency, on the twentieth day of April, one thousand nine hundred and twenty-nine.

AUTRICHE		AUSTRIA
	Dr. Bruno SCHULTZ	
COLOMBIE		COLOMBIA
	A. J. RESTREPO	
CUBA		CUBA
	G. DE BLANCK M. R. ALVAREZ	
GRÈCE		GREECE
	Mégalos CALOYANNI	

OPTIONAL PROTOCOL

Recognising the important progress regarding the suppression of counterfeiting currency which has been realised by the Convention for the Suppression of Counterfeiting Currency bearing this day's date, the High Contracting Parties signatory to this Protocol, subject to ratification, undertake, in their mutual relations, to consider, as regards extradition, the acts referred to in Article 3 of the said Convention as ordinary offences.

Extradition shall be granted according to the law of the country to which application is made.

The provisions of Part II of the said Convention apply equally to the present Protocol, with the exception of the following provisions :

(1) The present Protocol may be signed in accordance with Article 20 of the Convention in the name of any State Member of the League of Nations and of any non-member State which has been represented at the Conference and which has signed or will sign the Convention, or to which the Council of the League of Nations shall have sent a copy of the said Convention.

(2) The present Protocol shall come into force only after it has been ratified or adhered to in the name of three Members of the League of Nations or States which are not members.

(3) Ratification of and accession to the present Protocol are independent of ratification of or accession to the Convention.

PORTUGAL		PORTUGAL
	José CAEIRO DA MATTA	
ROUMANIE		ROUMANIA
ANTONIADE	Vespasien V. PELLA	Pascal TONCESCO
ROYAUME DES SERBES, CROATES ET SLOVÈNES		KINGDOM OF THE SERBS, CROATS AND SLOVENES
	Dr. Thomas GIVANOVITCH	
TCHÉCOSLOVAQUIE		CZECHOSLOVAKIA
	Jaroslav KALLAB	
PANAMA		PANAMA
	J. D. AROSEMENA	
BULGARIE		BULGARIA
	D. MIKOFF	
ESPAGNE		SPAIN
	Mauricio LOPEZ ROBERTS, Marquis DE LA TORREHERMOSA	
POLOGNE		POLAND
	F. SOKAL	